

Konsekvensen heraf var en udvidelse af projektets anlægsøkonomi fra 1050 mio. kr. til 1440 mio. kr. i 1999 priser. Ændringen af projektet indebærer færre krydsningsmuligheder for biler, mens antallet af krydsningsmuligheder for cyklister og gående var uændret. Samtidig besluttede selskabets ejerkreds, at selskabet skulle tilbyde direkte naboer til banen at købe deres boliger.

Ejerkredsens beslutning om ændring af banens udformning blev forelagt ejerkredsens politiske forsamlinger, bl.a. Folketinget Finansudvalg ved Akt. 135 af 8. maj 2002.

Det ændrede projekt blev indarbejdet i såvel Københavns Kommunes som Tårnbys Kommunes lokalplaner. En afsat pulje på 20 mio. kr. til støjbegrænsning i Københavns kommune er siden blevet udmøntet med inddragelse af Amager Metro Gruppen som repræsentant for naboerne til banen.

Som følge af ønske fra Amager Metro Gruppen foranstaltede Østamagerbaneselskabets ejerkreds i februar 2004 for at udelukke enhver tvivl om beslutningsgrundlaget, at der blev gennemført en revisorundersøgelse af Amager Metro Gruppens beregninger.

Revisorundersøgelsen viste, at den anslåede merudgift ved at gennemføre Amager Metro Gruppens forslag i forhold til den valgte løsning udgør 287 mio. kr. Undersøgelsen bekræftede således Ørestadsselskabets tidligere beregninger.

Jeg finder på baggrund af ovenstående, at beslutningsgrundlaget og processen, der blev påbegyndt i 1999, har været tilfredsstillende.

Spm. nr. S 2843

Til trafikministeren (16/3 04) af:

Karen Jespersen (S):

»Vil ministeren redegøre for, hvorfor han endnu ikke har svaret på Amager Metro Gruppens anmodning om et møde i brev af 12. januar 2004?«

Svar (29/3 04)

Trafikministeren (Flemming Hansen):

I brev af 22. december 2003 tilkendegav jeg over for Amager Metro Gruppen at jeg ikke på nogen måde ønsker at blande mig i den af Amager Metro Gruppen anlagte retssag mod Østamagerba-

neselskabet, endside spørgsmålet om opsætten- de virkning, idet disse anliggender alene henhører under domstolene.

Jeg har ikke fundet anledning til at gentage denne udmelding.

Spm. nr. S 2853

Til kulturministeren (17/3 04) af:

Poul Qvist Jørgensen (S):

»Hvorfor vil man ikke sikre, at bevaringen af nationalt betydningsfuldt arkivalisk materiale kan ske i et fællesskab mellem stat, amter og kommuner?«

Begrundelse

På museums- og biblioteksområdet giver et forpligtende partnerskab mellem stat, amter og kommuner gode resultater, mens det på arkivområdet kun er kommunerne, der vedkender sig et ansvar og anvender ca. 90 mio. kr. årligt på bevarings- og formidlingsindsatsen på det kommunale og private område. Staten bidrager med knap en halv mio. kr.

Spørgeren er bekymret for den del af den danske kulturarv, som nok befinder sig uden for de centrale statslige kulturbevarende institutioner i København, men f.eks. på et stads- eller lokalarkiv eller endnu ikke er indsamlet, og som er national og ikke »kun« lokal betydning.

Svar (26/3 04)

Kulturministeren (Brian Mikkelsen):

Der er en klar fordeling af opgaverne på arkivområdet mellem staten og de kommunale parter, og det blev også ved den seneste revision af arkivloven i december 2002 slået fast, at den lokale styring og finansiering af lokalarkiver fortsat bør være gældende.

Men dette forhold udelukker ikke, at opgaverne allerede i dag i vidt omfang løses i fællesskab. Arkivloven gælder for staten, amterne og kommunerne, og det var et vigtigt element ved revisionen af arkivloven i december 2002, at det kommunale område blev udtrykkeligt omfattet af loven. Regler om bevaring og kassation af amtslige og primærkommunale arkivalier ud-